

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.

MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne

Čj. MSP-551/2014-OD-SPZ/3

Počet listů: 3

Přílohy: 2

Nejvyšší soud ČR

Burešova 20

657 37 Brno

Věc: společnost J. v likvidaci, zúčastněná osoba - stížnost pro porušení zákona

Příloha:

spis Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 1 Nt 1352/2012

spis PČR, č. j. OKFK-159/TČ-2008-00-B

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám v neprospěch zúčastněné osoby společnosti J. v likvidaci

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení samosoudkyně Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 2. 2014, č. j. 1 Nt 1352/2012-88, kterým byl zamítnut návrh státního zástupce na zabránění finančních prostředků podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, zajištěných na účtu Policejního prezidia ČR č. 6015-5504881/0710, vedeném u České národní banky, ve výši 4. 965.959,- Kč.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 8. 2013, č. j. 1 Nt 1352/2012-38, bylo podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku rozhodnuto tak, že se zabírají finanční prostředky v celkové výši 4. 965.959,- Kč, které byly zajištěny na účtu Policejního prezidia ČR č. 6015-5504881/0710, vedeném u České národní banky.

Proti tomuto rozhodnutí podala v zákonem stanovené lhůtě stížnost zúčastněná osoba společnost J. v likvidaci, na jejímž základě bylo napadené usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 8. 2013, č. j. 1 Nt 1352/2012-38, usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 11. 2013, č. j. 44 To 545/2013-59, podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušeno a nalézacímu soudu bylo současně uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Obvodní soud pro Prahu 2 pak v návaznosti na uvedené rozhodnutí městského soudu rozhodl již shora citovaným usnesením ze dne 27. 2. 2014 pod sp. zn. 1 Nt 1352/2012 o zamítnutí návrhu státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 24. 9. 2012, sp. zn. 2 ZN 3457/2006, na zabránění předmětných finančních prostředků podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Jelikož se oprávněné osoby vzdaly práva stížnosti a státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 uvedl, že na písemném odůvodnění tohoto rozhodnutí netrvá, vyhotovil obvodní soud v souladu s ust. § 136 odst. 3 věta první před středníkem tr. řádu zjednodušené usnesení, které neobsahuje odůvodnění.

Obvodní soud pro Prahu 2 tedy postupoval v intencích § 149 odst. 6 tr. řádu, podle kterého orgán, jemuž byla věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí, je při novém

rozhodování *vázán* právním názorem, který ve věci vyslovil orgán nadřízený, a je povinen provést úkony, jejichž provedení tento orgán nařídil.

Městský soud v Praze přitom své rozhodnutí ze dne 14. 11. 2013 odůvodnil tím, že v daném případě nebyly splněny podmínky ust. § 101 odst. 1 tr. zákoníku, neboť zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty je druhem ochranného opatření, jehož podstatou je, že se výrokem soudu odnímá vlastnické nebo podobné právo pachatele nebo jiné osoby k věcem nebo jiným majetkovým hodnotám, které jsou v určitém vztahu, byť zprostředkovaném, k jím spáchanému trestnému činu, a toto vlastnické či obdobné právo přechází na stát. Soud uvádí, že základní podmínkou pro rozhodnutí podle § 101 odst. 1 tr. zákoníku, *stejně tak podle § 101 odst. 2 tr. zákoníku*, musí být skutečnost, že byl spáchán trestný čin, a proto aplikace tohoto zákonného ustanovení je vyloučena při pouhém podezření ze spáchání trestného činu. Dovojuje, že ochranné opatření nelze aplikovat ve stádiu „přípravného“, natož pak takzvaného „předpřípravného“ řízení, neboť zde se nerozhoduje o vině a trestu, a dokazování a rozhodnutí vůči konkrétní osobě dosud neproběhlo.

Na tomto místě je třeba ve stručnosti uvést, že dne 25. 5. 2006 byly pod č. j. FIPO 26/PD-2006 Policií ČR Útvarem odhalování nelegálních výnosů a daňové kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování zahájeny úkony podle § 158 odst. 3 tr. řádu pro podezření ze spáchání trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti dle ust. § 252a odst. 1, 2 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb. (trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů), účinného do 31. 12. 2009 (dále jen tr. zák.), kterého se měl dopustit neznámý pachatel tím, že v období měsíců ledna a února roku 2006 nechal zaslat přes účty společností K., s. r. o., T., s. r. o. a S. v celkem 7 operacích částku 4.964.000 Kč na běžný účet společnosti J. založený dne 27. 1. 2006 na padělaný občanský průkaz znějící na jméno J. M., ve Volksbank Cz, a. s., pobočka Praha 2, Lazarská č. 8. Uvedenou finanční hotovost si dne 13. 2. 2006 přišel do pobočky Volksbank CZ, a. s., Praha 1, Lazarská 8, se zmíněným padělaným občanským průkazem vyzvednout později na místě zadržený a ztotožněný M. V.

Na základě takto popsaného jednání M. V. policejní orgán zajistil finanční prostředky ve výši 4.964.000 Kč. M. V. byl pak v souvislosti se shora uvedeným jednáním dne 30. 5. 2006 v tr. věci vedené pod sp. zn. 2 T 79/2006 odsouzen Obvodním soudem pro Prahu 2 pro trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák. a pro trestný čin poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 tr. zák.

Z výpovědi jednatele spol. J. pana J. M. bylo zjištěno, že společnost, kterou koupil od neznámého muže, neprovozovala žádnou obchodní činnost, neměla žádné prostředky a zároveň ani žádné finanční platby neměly přijít. Účet někdo založil na jeho padělaný občanský průkaz. Z výpovědi M. V. vyplývá, že jej oslovil neznámý muž s tím, zda by za úplatu nevyzvedl na padělaný občanský průkaz peníze ve výši 4.965.959 Kč. Dozvěděl se, že se jedná o peníze z „ponížení daní z nějaké velké firmy“. Dále bylo zjištěno, že společnosti, prostřednictvím kterých byly peníze na účet spol. J. zaslány, nevyvíjely žádnou činnost, účty společností K. a T. byly založeny na padělané občanské průkazy, společnost S. vyvíjela fiktivní činnost.

Po obsáhlém prošetřování nebylo zjištěno, kdo vložil cestou internetových bankovních převodů peníze na účet spol. J., neboť společnosti K., T. se společností J. neobchodovaly, účet společnosti J. byl založen pomocí padělaného občanského průkazu, a proto policejní orgán usnesením ze dne 30. 9. 2009 podezření z výše uvedeného trestného činu odložil podle § 159a odst. 4 tr. řádu, v tehdy úč. znění, neboť se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání proti konkrétní osobě. Dále bylo zjištěno, že M. V., kterému peníze nepatřily, je chtěl vyzvednout z banky na základě padělaného občanského průkazu.

Likvidátor spol. J. v likvidaci, poté opakovaně žádal o zrušení zajištění peněžních prostředků ve výši 4.964.000 Kč. Jeho žádostem však státní zástupce nevyhověl a podané stížnosti byly Obvodním soudem pro Prahu 2 zamítnuty. Rozhodnutí byla odůvodněna tím, že zajištěné peněžní prostředky by mohly do budoucna sloužit ke spáchání zločinu legalizace výnosu z trestné činnosti dle § 216 odst. 1, 3 písm. d) tr. zákoníku, nebo by mohlo dojít k jeho dokonání. Pokud by nedošlo k zabránění věci, mohlo by dojít k tomu, že finanční prostředky ve výši 4.965.959 Kč získá společnost J. v likvidaci, které nepatří, přičemž není známo, kdo peníze do jmenované společnosti zaslal.

Podle § 101 odst. 1 tr. zákoníku, v tehdy úč. znění, platí, nebyl-li uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty uvedené v § 70 odst. 1, může soud uložit, že se taková věc nebo jiná majetková hodnota zabírá,

- a) náleží-li pachateli, kterého nelze stíhat nebo odsoudit,
- b) náleží-li pachateli, od jehož potrestání soud upustil, nebo
- c) ohrožuje-li bezpečnost lidí nebo majetku, popřípadě společnosti, anebo hrozí nebezpečí, že bude sloužit ke spáchání zločinu.

Podle § 101 odst. 2 tr. zákoníku, v tehdy úč. znění, platí, že bez podmínek odstavce 1 může soud uložit zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty pouze v případě, že je, byť nikoli bezprostředním, výnosem trestného činu, zejména

- a) byla-li věc nebo jiná majetková hodnota získána trestným činem nebo jako odměna za něj a nenáleží-li pachateli,
- b) byla-li věc nebo jiná majetková hodnota nabyta jinou osobou než pachatelem, byť jen zčásti, za věc nebo jinou majetkovou hodnotu, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, pokud hodnota věci nebo jiné majetkové hodnoty, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, není ve vztahu k hodnotě nabyté věci nebo jiné majetkové hodnoty zanedbatelná, nebo
- c) byla-li věc nebo jiná majetková hodnota nabyta jinou osobou než pachatelem, byť jen zčásti, za věc nebo jinou majetkovou hodnotu, kterou pachatel, byť jen zčásti, nabyl za věc nebo jinou majetkovou hodnotu, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, pokud hodnota věci nebo jiné majetkové hodnoty, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, není ve vztahu k hodnotě nabyté věci nebo jiné majetkové hodnoty zanedbatelná.

Podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku, v tehdy úč. znění, soud může uložit trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty,

- a) které bylo užito k spáchání trestného činu,
 - b) která byla k spáchání trestného činu určena,
 - c) kterou pachatel získal trestným činem nebo jako odměnu za něj, nebo
- a) kterou pachatel, byť jen zčásti, nabyl za věc nebo jinou majetkovou hodnotu uvedenou pod písmenem c), pokud hodnota věci nebo jiné majetkové hodnoty uvedené pod písmenem c) není ve vztahu k hodnotě nabyté věci nebo jiné majetkové hodnoty zanedbatelná.

Z výše uvedené citace tr. zákoníku vyplývá, že státní zástupce měl správně a v souladu se zákonem podat k Obvodnímu soudu pro Prahu 2 návrh na zabrání věci podle § 101 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (nikoli jak učinil podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku), neboť nejsou splněny zákonné podmínky uvedené v odstavci 1, kdy je evidentní, že peněžní prostředky byly získány trestným činem nebo jako odměna za něj, i když nenáleží pachateli.

Přezkoumáním spisového materiálu bylo zjištěno, že primárně byl ve věci porušen zákon usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 11. 2013, č. j. 44 To 545/2013-59, a to v ust. § 101 odst. 2 tr. zákoníku. Zabrání věci nebo jiné majetkové hodnoty podle § 101 odst. 2 tr. zákoníku je totiž možné, aniž by byly splněny podmínky § 101 tr. zákoníku, je-li věc výnosem trestného činu. Ke zjištění, zda došlo k trestnému činu, není třeba pravomocného rozsudku či usnesení, ale musí být zjištěno, zda předmětné jednání naplňuje znaky uvedené v trestním zákoně (zákoníku). V daném případě jednání popsané shora v záznamu PČR podle § 158 odst. 3 tr. řádu naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 1, 2 písm. b) tr. zák., a proto je možné uzavřít, že předmětné peníze jsou výnosem z trestného činu. Navíc je možné připomenout stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu pod sp. zn. Tpjn 302/2014, podle kterého zahájení trestního stíhání není nezbytnou podmínkou pro uložení ochranného léčení podle § 99 odst. 1, věta druhá, a § 99 odst. 2 tr. zákoníku na návrh státního zástupce, z čehož lze logicky vyvodit, že i jiné ochranné opatření uvedené v ust. § 98 odst. 1 tr. zákoníku, mezi něž patří i zabrání věci, lze uložit i v případě, kdy nebylo zahájeno trestní stíhání konkrétní osoby.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že Městský soud v Praze ve svém rozhodnutí ze dne 14. 11. 2013, č. j. 44 To 545/2013-59, chybně vyslovil, že v dané věci nemůže být podle ustanovení § 101 odst. 1, stejně tak i podle § 101 odst. 2 tr. zákoníku postupováno, když aplikace tohoto zákonného ustanovení je vyloučena při pouhém podezření ze spáchání trestného činu, tedy v žádném případě nelze ochranné opatření „zabrání věci nebo jiné majetkové hodnoty“ aplikovat ve stádiu „přípravného“, natož takzvaného „předpřípravného“ řízení.

Obvodní soud pro Prahu 2 pak následně v usnesení ze dne 27. 2. 2014, čj. 1 Nt 1352/2012-88, vázán při novém rozhodování právním názorem, který ve věci vyslovil orgán nadřízený, tedy Městský soud v Praze ve shora citovaném rozhodnutí, zamítl návrh státního zástupce na zabrání finančních prostředků, v důsledku čehož porušil zákon ve prospěch zúčastněné osoby společnosti J. v likvidaci.

S ohledem na shora uvedené proto **n a v r h u j i**, aby Nejvyšší soud České republiky:

podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 11. 2013, č. j. 44 To 545/2013-59, byl porušen zákon v ust. § 101 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a v řízení mu předcházejícím v ust. § 147 odst. 1 písm. b) a v ust. § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu, a v návaznosti na toto rozhodnutí byl porušen zákon pravomocným usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 2. 2014, č. j. 1 Nt 1352/2012-88, v ust. § 101 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a to ve prospěch zúčastněné osoby, společnosti J. v likvidaci.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.

ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [6 Tz 9/2016](#)